

FRANCJA

Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1944 dotyczące oczyszczenia administracji na obszarze Francji metropolitalnej

(Journal Officiel de la République Française z dnia 6 lipca 1944, str. 563, Algier)

Rząd Tymczasowy Republiki Francuskiej,
Na wniosek Komisarza d/s sprawiedliwości,
Na mocy rozporządzenia z dnia 3 czerwca 1943 dotyczącego powołania Francuskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, po wysłuchaniu opinii komitetu prawnego, nakazuje:

Art. 1 – Zostaną orzeczone sankcje dyscyplinarne i ewentualnie podjęte kroki zabezpieczenia administracyjnego wobec urzędników lub pracowników publicznych, czynnych zawodowo lub emerytowanych, którzy przez swe czyny, sporządzone pisma lub postawę osobistą po dniu 16 czerwca 1940:

- 1–o Sprzyjali wszelkiego typu poczynaniom wroga;
- 2–o Godzili w wysiłek wojenny Francji lub jej sojuszników, w szczególności przez denuncjację;
- 3–o Godzili w konstytucyjne instytucje lub podstawowe swobody publiczne;
- 4–o Świadomie czerpali lub usiłowali czerpać bezpośrednie korzyści materialne ze stosowania zarządzeń wydawanych przez dysponentów władzy "de facto" a sprzecznych z prawem obowiązującym do 16 czerwca 1940.

Sankcje te nie będą stanowiły przeszkody dla ewentualnego wszczęcia postępowania przed sądami powszechnymi.

Art. 2 – Urzędnikami i pracownikami publicznymi w rozumieniu art. 1 są:

1. Funkcjonariusze, urzędnicy, pracownicy, pełnomocnicy, pracownicy fizyczni lub członkowie urzędów administracji państwowej i wszelkich wspólnot publicznych;
2. Funkcjonariusze, urzędnicy, pracownicy, pełnomocnicy, pracownicy fizyczni lub członkowie, bez względu na ich charakter, wszystkich organizacji powołanych aktem władz publicznych, legalnych lub sprawujących władzę faktyczną, którzy utrzymują się całkowicie lub częściowo z opłat obowiązkowych, subwencji lub dotacji z funduszków publicznych;
3. Funkcjonariusze, urzędnicy, pracownicy, pełnomocnicy, pracownicy fizyczni lub członkowie, bez względu na ich charakter, wszystkich przedsiębiorstw działających w oparciu o koncesję lub zezwolenie państwa albo wspólnoty publicznej;
4. Urzędnicy ministerstw;
5. Wojskowi wszystkich stopni oraz kierownicy młodzieżowych brygad pracy i organizacji analogicznego typu.

Art. 3 – Bez względu na wszelkie istniejące uregulowania ustawowe, statutowe i umowne, właściwi komisarze będą mogli zawiesić w pełnieniu funkcji każdego urzędnika lub pracownika za czyny wymienione w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Poza tym, jeśli pozostawanie na wolności w/w osób będzie stanowiło zagrożenie dla obronny narodowej lub bezpieczeństwa publicznego, kompetentny komisarz wystąpi do komisarza d/s wewnętrznych o zastosowanie sankcji zabezpieczających zgodnie z postanowieniami dekretu z 18 listopada 1939.

Podczas trwania zawieszenia w pełnieniu funkcji urzędnicy lub pracownicy publiczni będą otrzymywali połowę poborów, pensji dodatków tymczasowych do poborów, lub świadczeń przysługujących im zgodnie z zaszerogowaniem z wyjątkiem dodatków funkcyjnych, reprezentacyjnych, kierowniczych, premii itp; świadczenia z tytułu dodatków rodzinnych będą wypłacane w całości.

Art. 4 – Niezależnie od sankcji, które zostały lub mogą zostać nałożone z tytułu poprzednio obowiązujących uregulowań ustawowych lub regulaminowych i bez względu na wszelkie postanowienia ustawowe regulaminowe lub umowne, następujące sankcje dyscyplinarne mogą zostać nałożone na urzędników lub pracowników publicznych wymienionych w art. 2:

- a/ Przeniesienie z urzędu;
- b/ Obniżenie klasy lub stopnia;
- * c/ Postawienie do dyspozycji lub przeniesienie w stan spoczynku;
- d/ Odesłanie na emeryturę z urzędu;
- e/ Czasowe lub definitywne zawieszenie świadczeń emerytalnych;
- f/ Czasowy lub stały zakaz wykonywania zawodu;
- g/ Relegacja z armii z prawem lub bez prawa do emerytury;
- h/ Czasowy lub stały zakaz noszenia odznaczeń i otrzymywania wynikających z ich posiadania świadczeń;
- i/ Odwołanie z prawem lub bez prawa do emerytury.

Sankcje przewidziane w ust. a/, b/, c/ i d/ będą nakładane na mocy umotywowanych decyzji właściwych komisarzy.

Sankcje przewidziane w dalszych ustępach będą podejmowane w formie umotywowanych decyzji w wypadku, gdy urzędnik lub pracownik publiczny był powołany w drodze postanowienia lub na mocy dekretów wydawanych na podstawie propozycji zainteresowanych ministrów.

Odwołanie od podjętych decyzji przysługuje jedynie w formie skargi na nadużycie władzy skierowanej do rady Państwa (conseil d'Etat).

Art. 5 – Niezależnie od sankcji przewidzianych w art. poprzednim, właściwi komisarze będą mieli prawo:

1. Przekazania akt sprawy odpowiednim komisarzom wojskowym albo w celu usunięcia z szeregów armii albo nałożenia wszelkiego innego typu sankcji dyscyplinarnych przewidzianych dla kadr rezerwy;
2. Przekazania akt sprawy komisarzowi d/s sprawiedliwości dla wszczęcia postępowania sądowego;
3. Przekazania akt sprawy Kancelarii Wielkiej Legii Honorowej dla czasowego lub definitywnego pozbawienia prawa do noszenia odznaczeń i pobierania związanych z tym świadczeń.

Art. 6 – Jeśli po analizie akt sprawa zostanie pozostawiona bez biegu, urzędnikowi lub pracownikowi państwowemu zostanie wyplacona zawieszona część przysługujących mu zgodnie z rangą świadczeń.

Art. 7 – Poza wypadkiem nie stawienia się przez urzędnika lub pracownika państwowego decyzja nałożenia wszelkich sankcji na podstawie niniejszego rozporządzenia zostanie podjęta po zapoznaniu zainteresowanego ze stawianymi mu zarzutami i po złożeniu przez niego wyjaśnień pisemnych lub ustnych.

Art. 8 – Zainteresowany komisarz będzie mógł zwrócić się do komisarza d/s sprawiedliwości o nałożenie sekwestru w każdym wypadku gdy krok ten będzie konieczny dla ułatwienia prowadzonego postępowania lub zabezpieczenia interesów publicznych lub prywatnych narażonych na szwank przez inkryminowanego urzędnika lub pracownika publicznego. Nałożenie sekwestru będzie orzeczone przez prezesa sądu cywilnego miejscowości w której znajdują się dane dobra.

Art. 9 – Osoby na które nałożono sankcje w oparciu o ustępy od d/ do i/ art. 4 niniejszego rozporządzenia, nie będą mogły, przez okres lat 5 być zatrudnione z jakiegokolwiek tytułu w administracji publicznej, służbach i instytucjach wymienionych w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

W wypadku złamania postanowień niniejszego artykułu, grzywna w wysokości od 10 000 do 100 000 franków zostanie nałożona przez sąd karny. W wypadku, gdy będzie to dotyczyło jednostki służby publicznej, grzywna zostanie nałożona na osobę, która świadomie podpisała akt nominacji, zaś w wypadku zobowiązania ustnego, na tego, kto świadomie podpisze prośbę o zatrudnienia.

Art. 10 – Niniejsze rozporządzenie odnoszące się do kontynentalnego obszaru Francji, będzie wprowadzone w życie w miarę wyzwania jej terytorium.

Art. 11 – Niniejsze rozporządzenie zostanie ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej i będzie miało moc prawną.

Algier, 27 czerwca 1944

DE GAULLE

(Podpisy członków Rządu Tymczasowego – komisarzy d/s sprawiedliwości, spraw zagranicznych, spraw wewnętrznych, zaopatrzenia, edukacji narodowej, komunikacji i marynarki handlowej, spraw społecznych, wojny, marynarki, informacji, więźniów, deportowanych i uciekinierów oraz komisarza-delegata d/s administracji wyzwolonych obszarów metropolitalnych).